

Aneu

Reprens el teu camí d'Advent. Sota la invitación d'*Aneu*, empreneu camí d'*anada*. Et proposem disposar-te per a la pregària davant les 4 espelmes que preparen la corona d'Advent. Si no és el cas, et fas amb 4 espelmes que poses segons la geometria t'inspiri. N'encens una. La guspira que salta quan encens la primera, la reprens amb una nova espurna, i així fins a la tercera. Una flama encén l'altra flama. Des del silenci del cor, poses la teva mirada en la llum del ble que crema.

Amb aquesta llum tènue goses llegir en veu alta [Is 35, 1-6a.10](#). Fas atenció a escoltar-te endins mentre ho proclames enfora. Un desert, una estepa i un joc de contraris en aquesta ruta: cansats que s'enrobusteixen, vacil·lants que s'afermen, pors que es fan valentes, cecs que es desclouen, coixeres que salten, redimits que exulten de goig, planys que esdevenen feliços...

Centres la tota la teva atenció en el darre ble que has encès. La llum vacil·la. En aquest vaivé de llum i foscor, hi trobes també aquests contraris. Fas atenció als de la teva vida, als del món, als que fàcilment identifiqués en els altres... Què surt de la teva boca quan els identifiqués? Emets un crit de queixa? de ràbia? de por? de lloança? de gratitud? de tristor? Quin crit et surt de fer davant els aparents contraris?

En [Mateu 11,2-11](#) trobes el que se't proposa d'anunciar en el camí d'anada, davant la defallença. Com ressonen dins teu aquestes paraules?

Fas atenció ara als camins que t'han dut al cim on et trobes, als camins que t'han dut al moment de la vida on ets ara: fondalades, valls, cims, corriols, petits senders... ensurts, alegries, pèrdues, amistats, dols, solituds... Mentre identifiquis el traç fet, vols anunciar el que has intuït en el joc de contraris. Goses proclamar-lo quan te'l creus, quan n'has fet experiència. Voldries anunciar-ho a d'altres per estalviar-los-hi els ensurts, els penya-segats, els trams difícils que toca repetir per no haver-la encertada... Amb tot, l'experiència és única i intransferible.

*En Adviento, aventar
para que el aire penetre en las entrañas,
para limpiar nuestros rincones y zonas oscuras,
para separar el grano de la paja,
y recoger la cosecha anunciada.*

*Aventar para mullir la tierra,
para clarear el horizonte y las sendas,
para que el viento nos lleve a la otra orilla,
para adelgazar nuestras querencias,
y acrisolar nuestras pertenencias.*

*Avenar para descubrir lo vacuo y lo que pesa,
para purificar nuestra historia,
para que la semilla caiga en tierra buena,
para que la esperanza florezca,
y colaborar en tu empresa.*

*En Adviento, aventar
dejando que el viento sople como quiera,
para que despunten las promesas,
y el que viene se sienta como en su casa
aunque sea emigrante y de tierra extraña.*

*En Adviento, aventar
para preparar tu Navidad
y disfrutar de la buena nueva.*

(Florentino Ulibarri)

Examines ara el camí de la teva vida. Qui t'hi trobes davant? En quin missatge diposites la teva confiança? Amb l'atenció guanyada aquesta setmana, intueixes qui fa un pas al davant, intueixes on et disposa el Senyor en aquest nou tram del camí, amb quin joc de contraris et trobaràs per aquest camí d'anada. En quins hi reconeixes els enviats del Senyor?

Gaudete

El Parenostre d'avui em convida a ser-hi: Senyor, aquí estic. Atent a la teva presència. Disposant-me pel camí d'anada. Cerco els noms d'aquells amb els que fem camí junts -família, comunitat, veïnat...- i emprenc el ritme de la respiració tot acompanyant la inhalació amb el mot ANEU i l'exhalació amb el nom propi dels de la meva colla, un a un, sentint-nos sota la mateixa crida: ANEU. En aquest camí ens trobem! Sota l'advocació de Sta. Maria del Camí, cridats a ANAR-HI!